

tøren fra Nationalmuseets 2den Afdeling modtaget et Andragende om, at Bevillingen maa blive fornyet for et følgende Femaar, i hvilket Andragende er bemærket følgende:

„Hvor vidt Arbejdet er fremmet, og hvilket Resultat der hidtil er naaet, tillader Museet sig at oplyse ved medfølgende Planer, af hvilke den ene fremstiller, i hvilken Udstrækning Murene kunde følges før Udgravningens Begyndelse, og den anden, hvad der nu er fremgravet, og hvorledes Omridsene for Befæstningsanlægget derved ere belyste. Naar Slottet tidligere omtaltes i historiske Fremstillinger, henviste man altid til Resens Plan, hvoraf en Kalkering vedlægges. Men selv en flygtig Sammenligning med de Partier, som Udgravningerne have bragt for Dagen, vil tilstrækkelig godtgøre, hvilket Udbytte der ved dem er vundet til sikker Rundskab om Slottets Plananlæg.

De vundne Resultater ere ikke blot af Interesse derved, at det er lykkedes at planlægge Slottets Omrids fra Slutningen af Middelalderen; det er tillige lykkedes at fremgrave Ruiner, som ved Murenes Højde og Anselighed ville fængsle enhver Besøjer, og som — Hammerhus fraregnet — allerede paa Udgravningens nuværende Standpunkt fremtræde som de anseeligste her i Landet. Meget betydelige Opfyldninger indenfor Ringmurene have bevaret disses Indersider i en fortrinlig Tilstand; men Nødvendigheden af at bortstaffe Jylben har forsinket og fordyret Arbejdet i en saa betydelig Grad, at der endnu vil kræves flere Aars Arbejde, inden de Murværker, som allerede nu ere sporede under Jorden, kunne fremgraves i deres fulde Højde og Udstrækning.

Det er imidlertid Museets Haab, at det ved Ministeriets Velvillie maatte lykkes at opnaa en fornyet 5-aarig Bevilling af samme Størrelse som den forrige. Da Slotspladens Udstrækning i Størrelse nærmer sig Kongens Nytorv og de Bygninger, som i Middelalderen have været opførte indenfor Ringmurene, ere byggede uden bestemt Plan for deres indbyrdes Beliggenhed, er det umuligt at beregne, hvorvidt Udgravningerne kunne afluttes indenfor det nævnte Tidrum; men sikkert vil det kunne siges, at for hvert Aar, Arbejdet fortsættes, ville Ruinerne af et af Landets vigtigste Slotte og Befæstningsanlæg i Middelalderen frembyde en mere og mere interessant Illustration til vor Historie.“

I Henhold til det saaledes anførte maa man anse det for meget ønskeligt, at Andragendet imødekomes, og har derfor optaget 1,200 Kr. som 1ste Del af en ny 5-aarig Bevilling i det paagældende Djemed. Det bemærkes, at en mindre Del af Bevillingen er beregnet til Erstatning til Vordingborg Kommune i Anledning af Tab i Lejeindtægt af Slotsarealerne som Følge af Udgravningerne. I de foregaaende 4 Aar have Erstatningsbeløbene haft følgende Størrelse:

1889	43 Kr.
1890	82 —
1891	82 —
1892	102 —

og ved fortsatte Udgravninger maa de paaregnes at ville stige lidt.

Til III. 22. Som det vil erindres, blev et af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet paa Finansloven for 1891—92 stillet Forslag om en aarlig Bevilling af Statskassen paa 4,000 Kr. til Istandsættelse af kirkelige Inventariestande og Brydelses samt af Mindesmærker i Kirker og paa Kirkegaarde (se uørmere Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for nævnte Finansaar, Rigsdags-tidenden for 1890—91, Tillæg A., S. 1339—40) modtaget med Velvillie af Rigsdagen, og det nævnte Beløb blev, efter at Finansudvalget havde udtalt, at det delte den Anskuelse, at det har almindelig Interesse, at de nævnte Genstande saa vidt muligt bevares, og Udvalget derfor havde tilraadet at give den forlangte Bevilling „foreløbig paa 3 Aar“ (se Udvalgets Betænkning, Rigsdags-tidenden for 1890—91, Tillæg B., S. 329—30), stillet til Raadighed som et 3aarigt Bidrag. Det paagældende Tidrum af 3 Aar udløber nu med Udgangen af indværende Finansaar; men man kan ikke nok som fremhæve det ønskelige i, at der ikke standses hermed, men at Bevillingen bliver fornyet, idet saavel et Henblik paa de alt foreliggende Resultater — i hvilken Henseende man skal henvise til nedenstaaende Fortegnelse over, hvad der allerede er udført eller paaregnes at ville komme til Udførelse i dette Finansaar — som det Bifald, det udførte har vundet hos de respektive Sognebeboere og hos Almenheden i det Hele, formentlig tilfulde godtgør, at det gjorte Forsøg har staaet sin Prøve. Men naar dette erkendes, synes ogsaa en saadan Post at maatte blive stadig tilbagevendende,